

Inceputuri
promițătoare
la U.R.E.M.O.A.S.-
București

PRIMUL PAS DINTR-O SUTĂ

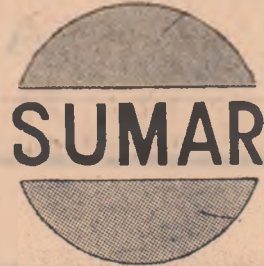
N-am dori ca titlul rîndurilor de față să sugereze nici mai mult nici mai puțin decît ce spune el de fapt. N-am vrea să se înțeleagă că făcîndu-se primul pas toate lucrurile sînt rezolvate. Căci UREMOAS — uzina bucuresteană care a prezentat multiple și grele probleme încă de la intrarea ei în funcțiune — mai are și azi, de puse multe lucruri la punct. Dacă-i inserăm astăzi numele printr-o colectivitate cu bune rezultate, o facem pentru că aici — ca și în alte întreprinderi bucurestene — s-au ivit semnele unei activități meritorii, pline de roade.

Primiv, nu mai departe decît ceea ce s-a realizat în secția uzinei. Intr-o hală imensă — aceeași utilitate, același oameni. Nu mai e în urma așezării mașinilor în flux tehnologic, pe lângă faptul că aproape 2000 mp au devenit disponibili, s-a dublat productivitatea muncii.

Partidului Comunist Român în această privință. Evident, experiența colectivului acestei întreprinderi a crescut și acum multe lucruri se fac pornind de la alte date. O cunoaștere perfectă a utilajelor, dublată de observarea atentă a acestora, în timpul procesului de fabricație permite stabilirea din vreme, cu precizie acceptabilă, care anume dintre piese are o mai mare uzură, care trebuie confecționate din nou sau numai reparate. Cum e și firesc, toate acestea se confecționează din timp, oprirea utilajelor fiind făcută strict, numai pentru operația de schimbare. În final, lucrările de întreținere se execută calitativ mai bine și în minimum de timp.

Desigur, pe linia muncii ce se depune și a rezultatelor obținute prin organizarea mai bună a producției și a muncii în toate compartimentele de activitate ale uzinei ar fi încă multe de comunicat. Ne oprim însă a

I. BODEA

ÎN PAG. 2-A:

- Anticipații la „caratele” meseriei
- Primatul ideilor
- (Interviu cu pictorul Virgil Nicolae Ghinea)

ÎN PAG. 3-A:

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

- COLȚUL TURISTULUI
- ANTRACT
- SPORT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5725 | 4 PAGINI — 25 BANI | MIERCURI 18 OCTOMBRIE 1967

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Republicii Islamice Pakistan

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit marți, 17 octombrie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al

Republicii Islamice Pakistan în Republica Socialistă România, Jamsheed K. A. Marker, în audiență de prezentare. Cu această ocazie, a avut loc o convorbire cordială.

UN DESTIN MUZEAL CASEI LUI C. BRÂNCUȘI

SUGERAM!

Pe apa Bistricioarei, în cătunul Hobita așternut sub umbra Parîngului se află casa în care s-a născut Constantin Brâncuși. Durează și acum. Este aceeași cum fusese meșterită prin o mie opt sute șaptezeci și ceva de către Nicolae Radu, duigherul, tatăl lui Brâncuși. Are două odăi și între ele ogeacul cu vatra și corlata, iar de-a lungul tuturor trei o prispă — susținută pe stâlpi de lemn de gorun — unde ajungi urcînd pe trei trepte de lespedze de piatră aduse probabil de-a gata sîfuite de apa riului. Casa a rămas aceeași după cum susține și V. G. Paleolog, numai că, atunci cînd se făcu reimpărțirea averii între frații lui Brâncuși — Frisina sora lor — o cumpără și dispune a fi desăvîșită birnă cu birnă, ușor cu ușor, prag cu prag, rostuind-o din nou în im-

bucăturile ei dintîi, dar ceva mai departe, spre sud. Așa cum spune V. G. Paleolog gospodărul casei, Nicolae — Radu Brâncuși nu a avut cînd a durat-o preocupări de înfrumusețare — în afară de capitulele stîlpilor de prispă — zimțuite precum creasta cocosului — ne avînd răgaz „să facă asemenea lui Antonie Mogoș, din vecinul sat Ceauru, care, el nu avea casă de copil ci doar patru brate cu ale femeii Măria, neîngăduindu-le frumosii, care e cheltuială de timp și vine din bunăstare fără sudoare”. (V. G. Paleolog, Tineretea lui Brâncuși, pag. 26). Casa este și astăzi tot acolo unde a fost mutată, la circa 200 me-

I. MARCOVICI

(Continuare în pag. a 11-a)

SA DISCUTAM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Colectivul, o cîrjă pentru slăbiciunile noastre?

Întîmplarea s-a consumat mai de mult dar eocurile ei stăruie. Stăruie ca fapt divers deși ar trebui să persiste altfel... Cu cîva timp în urmă era văzută mai în fiecare zi pe la porțile Uzinei „I Mai” din Ploiești. Tinăra, îngrijit îmbrăcată, dar cu ochii unei de lacrimi. Nu îndrăznea să întrebe și nici să se plîngă cuiva; unii au făcut glume răutăcioase la adresa ei, alții au îndemnat-o să meargă la sediul organizației U.T.C. și acolo au aflat că era soția unui tovarăș de-al lor, George Panait, muncitor la secția montaj. Și-au mai aflat că tinărul lor coleg, de altfel inteligent și înimos la uzină, se purta în familie ca un stăpîn absolut, că venea acasă cînd vrea, aducea sau nu salariul, lîndu-și soția și copilul uneori și de existența zilnică.

dresăm întrebarea lui Paul Niculescu, secretarul comitetului U.T.C. pe secție. — Ne-am alarmat, i-am chemat pe amîndoi, am stat de vorbă, i-am supus judecătii drepte a colectivului. El ne-a promis că se îndreaptă dar pentru că tot nu mai putea lucra în secție s-a transferat la transporturi. Mai tirziu am aflat însă că a plecat și de acolo, în altă întreprindere. Dar a părăsit definitiv și familia. Mă așteptam ca secretarul să adauge „noi ne-am făcut datoria acum ce-am mai putea face”. „Pentru el” cazul „era definitiv închis, casat, ca la tribunal. Să se ocupe alții de el, pe acolo, pe unde Gh. Panait o rătași a-cum. Ionitza Aurel, om în vîrstă, în aceeași secție, mă completează.

PETRE ZĂRNESCU

(Continuare în pag. a 11-a)

In curînd se va înălța încă o sondă. Proveniența — Uzina „I Mai” din Ploiești.

CARE ESTE „ARIA” CERCURILOR ȘTIINȚIFICE ȘCOLARE?

— În primii ani de școală — ne spunea Dumitru C., elev în clasa a XI-a — parcurgem cu ochii minții cele mai neașteptate meserii și mereu ni se pare că „de data asta” am găsit-o pe cea care ni se potrivește cel mai bine. De aceea și atrag cercurile elevilor, dar ne și „plîmbăm” uneori de la un cerc la altul încercînd să ne inițiem în tainele aeromodulismului și în cele ale telecomunicațiilor, nerenunțînd, însă, nici la matematică... Odată cu terminarea anilor pionieriei, cînd devenim liceeni, ne stabilim, căutăm cercuri „serioase” și... dacă le găsim, le rămînem credincioși... Dacă ar fi să reproducem părerile numărului mare de elevi cu

care am stat de vorbă cu privire la cercul preferat și la capacitatea acestuia de a le satisface nevoile de cunoaștere peste ceea ce le oferă manualul, ne-am afla în situația de a reproduce și multiplica părerile lui Dumitru C. Le putem însă sintetiza astfel: *cercul joacă un rol însemnat în viața elevului, din clasele mici și pînă la absolvire. Cu condiția să-i ofere posibilități de investigație în domeniul care-l atrage, de dobîndire a unor deprinderi practice, să-i ofere cadrul potitric pentru căutări și creație, pentru ucenicie științifică. Cam asta înțeleg Dumitru C. și colegii săi, prin cerc „serios”, cum îl definesc ei, „ideal”, cum l-am numi noi.*

Cel de cercuri există însă în licee și cît sînt de aproape de ceea ce-și dorește elevii? În cursul convorbirilor avute am notat fidel nu numai toate denumirile fiecărui cerc la care s-au referit elevii, ci și o anumită clasificare pe care o făceau între diverse tipuri de cercuri, chiar cu același profil, după scopul pe care și-l propunea, după modalitățile de lucru folosite. Astfel, după părerea elevilor un cerc de fizică poate fi teoretic, modern sau tehnic, după cum un cerc de matematică poate fi clasic sau modern. Nu era aici nici un fel de poză, nu jonglaj cu cuvintele; cu ajutorul acestor clasificări încercau să așeze cercul exact în sfera la care se limitează pentru a putea apoi formula mai precis propriile preferințe.

Rodica Bălan, elevă la Liceul din Trusești—Suceava, vorbea despre cercul de fizică în care activează. Cercul i-a fost de mare ajutor în pregătirea la acest obiect, pregătire care i-a permis să se prezinte și la concursul de fizică. Dar în cerc se rezolvă numai probleme, fîrește altele decît în manual, mult mai numeroase decît se rezolvă în orele de curs. Este un cerc clasic l-au categorisit colegii, participanți la discuții. Cu alte cuvinte, este un cerc în care se adîncesc cunoștințele căpătate în orele de clasă, se dobîndește o anumită tehnică în re-

MARIETA VIDRAȘCU

(Continuare în pag. a 11-a)

VIZITA PRIMULUI MINISTRU AL INDIEI, INDIRA GANDHI

Primul ministru al Republicii India, Indira Gandhi, împreună cu celelalte persoane oficiale indiene, a făcut în cursul zilei de marți o vizită în regiunea Ploiești. Primul ministru al Indiei a fost însoțit de Alexandru Boabă, ministrul petrolului, Mihai Marin, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Aurel Ardeleanu, ambasadorul României în India, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

S-a vizitat apoi Uzina de utilaj petrolier „I Mai” Ploiești, unde oaspeții au fost salutați de Mihai Martinescu, adjunct la ministrul industriei construcțiilor de mașini și conducătorii uzinei. Directorul general, Dumitru Nistor, a prezentat un scurt istoric al uzinei și rezultatele obținute în dezvoltarea și diversificarea producției de utilaj petrolier. Primul ministru al Indiei și persoanele oficiale indiene și române au vizitat apoi secțiile de utilaj și montaj ale uzinei și au asistat la o demonstrație de ridicare a unei instalații de foraj 3DH-250, unul dintre cele mai apreciate produse ale uzinei, atît în țară cît și peste hotare. Înainte de plecare, constructorii de utilaj petrolier au oferit în dar, primului ministru al Indiei, macheta unei instalații de foraj.

Vizitînd secția de distilare atmosferică și în vid, oaspeții s-au interesat îndeaproape de parametrii de funcționare a instalațiilor, deoarece o secție asemănătoare, însă cu o capacitate mai mică, realizată de industria românească se află în funcțiune la Gauhati, prima rafinărie din sectorul de stat al Indiei, construită după proiecte și cu utilaje românești. De asemenea, oaspeții au manifestat interes pentru instalațiile de reformare catalitică, care funcționează la Rafinăria Brazi; în urma unui contract încheiat recent, instalații de acest fel vor fi livrate Indiei de industria țării noastre pentru rafinăria ce se construiește la Haldia. Premierul indian și ceilalți oaspeți au vizitat în continuare fabricile de olefine și polietilenă din Combinatul Petrochimic, ale cărui produse sînt cunoscute și în India.

În continuare, oaspeții au vizitat renumitele podgorii din Valea Călugărească, unde au fost înțimpinați de Dăvid Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii. Ei au vizitat Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație din această localitate.

La amiază, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al regiunii Ploiești, Nicolae Tăbîrcă, a oferit un dejun în onoarea primului ministru al Republicii India, Indira Gandhi.

În cursul după-amiezii oaspeții s-au înapoiat la București.

Seara, primul ministru al Indiei, Indira Gandhi și persoanele oficiale care o însoțeau au asistat la spectacolul cu baletul „Lacul lebedelor” prezentat pe scena Operei Române.

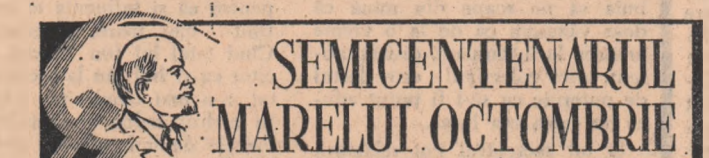
La sfîrșitul spectacolului, înalțul oaspete a oferit artiștilor flori.

(Agerpres)

VALOAREA UNEI SINGURE ZILE

BRAȘOV (de la corespondentul nostru). O acțiune voluntar-patriotică de o amploare deosebită a fost inițiată duminică trecută de către Comitetul regional Brașov al U.T.C. la care au răspuns cu entuziasm peste 30.000 de elevi și tineri din școlile, întreprinderile și instituțiile orașelor și satelor regiunii. Obiectivul acestei ac-

țiuni care a cuprins un număr mare de unități socialiste ale agriculturii a fost recoltarea cartofilor. Îndrumați și ajutați efectiv de către 1750 de cadre didactice și de către activiștii ai U.T.C., tinerii au încheiat ziua de muncă cu un bilanț semnificativ. Au fost recoltate 150 vagoane de cartofi.

LUMINILE BRATSK-ULUI

Actualul Bratsk reprezintă o spîrtură în faiga, una din tot mai desele spîrturi care se produc de cîțiva ani încoace. Există, e drept, și înainte o așezare purtînd acest nu-

me, cîteva case pierdute într-o imensitate vegetală, un săteuș prin care lupii și urșii se plimbau zău-n amiază mare ca la ei acasă. Adevărate naștere a Bratsk-ului a

avut loc însă în 1955 cînd a început construirea putericei hidrocentrale de pe Angara. Concomitent, a început construirea orașului și a altor obiective industriale: un

combinat de industrializare a lemnului, o uzină de aluminiu ș.a. Muncă, după 12 ani de așteptare, Bratsk a devenit unul din cele mai importante centre industriale ale U.R.S.S.

Cînd am ajuns în această localitate, primul lucru pe care am dorit să-l vedem a fost, fîrește, hidrocentrale. Chiar în fața barajului, îngră un mal crud încă de sîrteacă-rile escavatoarelor, se afla clădirea improvizată a conducerii șantierului. Ne-a întîmpinat însuși directorul construcției, Konstantin A. Kneazev. Deși s-a arătat bucuros de oaspeți, se vedea bine că noi nu eram de loc primii care-i solicităm bunăvoința în ziua a-

cea. Datele pe care ni le-a furnizat au fost expuse parcă avîndu-se în vedere o întîlnire anterioară. La fiecare paragraf simțeam neexprimatul „după cum v-am mai spus...”. Vorbea cu destulă economie, nu așt pentru că și-ar fi drănit timpul, cît mai ales pentru a lăsa realizările să vorbească. „În 1955 cînd am venit aici, pe locul unde sîntem nu se afla nimic. Doar fluviu și malurile împădurite. Acum vedeți... Cîteva case de birne alcătuiau tot Bratsk-ul. Acum vedeți...”. Vorbea ca despre un lucru obișnuit, de zi cu zi, și nu ca despre o minune care se întîmplă la un secol odată. Tot timpul părea că spune: printre al-

ION D. GOIA

(Continuare în pag. a 11-a)

ANTICIPAȚII LA „CARATELE” MESERIEI

Problema care a reținut în mod deosebit atenția adunărilor generale de dare de seamă și alegeri ale celor două organizații U.T.C. din anul al III-lea — strungări și electromecanici aspersoriști — de la Școala profesională „Electromagnetica” a fost, cum era și firesc, participarea celor peste 50 de uteciști la practica în producție, pregătirea lor pentru meseria pe care o vor începe peste numai câteva luni.

Activitatea organizației noastre, a fiicăria din noi — se spunea în darea de seamă — se reflectă în atitudinea pe care ne-am format-o față de meserie, în gradul în care am îndrăgim-o și însușim-o. S-a insistat, apoi, pe efortul deus de organizație pentru întărirea la elevi a sentimentelor de dragoste și atașament față de meserie, cultivarea respectului și răspunderii față de muncă, de uzina în care lucrează. Erau enumerate, în continuare, formele folosite de organizație în acest scop.

Orientate de dări de seamă, bune, analitice, discuțiile purtate de uteciștii celor două clase au insistat cu precădere asupra aceluiași deziderat. (A nu se înțelege cumva că despre altceva nu s-a mai discutat; dimpotrivă, au fost dezbătute, cum rareori ni s-a oferit prilejul să observăm, toate aspectele muncii de organizație).

După părerea mea, spunea NASTASE GHEORGHE din anul III D „aparatură de control”, ca să mă exprim așa, al activității unei organizații U.T.C. și constituie adunarea generală, căreia, pe bună dreptate îi mai spunem și „școală a educației comuniste”. În această privință, organizația noastră a obținut, de la alegerile trecute și pînă acum, unele rezultate bune. Aș sublinia, astfel, că adunările noastre generale s-au ținut cu regularitate, avind mai totdeauna o tematică interesantă, care a antrenat la discuții un număr mare de uteciști. Rețin în mod deosebit adunările în care am discutat despre „tainele meseriei de strungar”, „atitudinea socialistă față de muncă” etc.

Alți participanți la discuții au soos în evidență eficacitatea concursurilor profesionale (cite unul pe trimestru) temeinic pregătite, la care au fost antrenati toți elevii celor două clase, întâlnirile cu muncitorii vîrstnici din uzină, care le-au împărtășit din experiența lor, alte activități culturale-educative cu un conținut legat de îndrăgirea și însușirea meseriilor de strungar și aspersorist.

Rezultatul acestor munci educative continue — spunea în adunare MIU VIOREL, este concretizat în faptul că majoritatea colegilor noștri au tratat

cu seriozitate și răspundere instruirea practică, au obținut rezultate frumoase. Aș vrea să amintesc aici nume ca Toma Cornel, Năstase Gheorghe care stăpinesc de pe acum tainele meseriei de strungar.

Vorbindu-se despre rezultatele bune de pînă acum, s-a avut în vedere faptul că acestea trebuia să constituie o platformă pentru altele și mai bogate în viitor. Condoșii Adrian, Oncică Vasile, Solovăstru Gheorghe, Gălea Vasile, Moiceanu Gheorghe, Dumitru Vasile, Fedaceag Nicolae, ca și alți participanți la discuții, prin criticile, sugestiile, propunerile concrete făcute în adunare au arătat direcțiile în care trebuie să-și intensifice cele două organizații U.T.C. activitatea de acum înainte.

Organizația noastră, sublinia GALEA VASILE, mai are încă multe de făcut în ceea ce privește unele cazuri de absențare de la instruirea practică, întărirea disciplinei în timpul desfășurării practicii. Mai aveam încă colegi — mă refer la cei care fac practica în Uzina „Electromagnetica”, dar după cum reiese din discuțiile purtate în adunare, asemenea situații există și la „Electrofar” — care pierd timpul cu plimbări fără rost printre mașini, au o atitudine pasivă față de meserie. Rezolvarea pozitivă a unor astfel de situații va depinde de eficiența viitoarelor noastre acțiuni, de răspunderea cu care vor fi abordate.

În discuțiile lor, tinerii au făcut propuneri judicioase pentru continuarea întăririi a atașamentului față de meserie, pentru a o stăpîni mai temeinic. Năstase Gheorghe a propus organizarea unor vizite în uzinele Capitalei cu specific înrudit meseriilor pentru care se pregătesc ei. Solovăstru Gheorghe, apretind valoarea concursurilor pe meserii, propunea organizarea unui astfel de concurs în uzină, în care probe (pînă acum teoretică) să conste în realizarea practică a unor reperi. Dumitru Vasile, din organizația anului III H optează în adunare pentru intervenția mai activă a uteciștilor, pentru o opinie colectivă întransigentă față de abaterile de la disciplină. În acest spirit, el sugera organizarea unor dezbateri pe teme de etica muncii, întâlniri cu muncitorii foști elevi ai școlii lor.

Toate aceste propuneri au completat proiectele programelor de activități care, aprobate în adunare, au devenit jaloane concrete ale activității celor două organizații U.T.C., fișe la geneza viitoarelor rezultate.

C. HANȚĂ
I. ANDREIȚĂ

(Urmare din pag. 1)

zolvarea problemelor. Și la Liceul „Unirea” din Brașov funcționează un cerc de fizică. Aici, însă, se construiesc mecanisme electronice, cercul avînd denumirea de „mașini de calcul”. Este un cerc modern — au afirmat elevii. Te îndeamnă să gîndești, să-ți lărgiești cîmpul informațional, să depășești granițele manualului, apelînd la o bibliografie de specialitate, să adaugi noțiunile teoretice de fizică, noțiuni de desen. Asemenea cercuri sînt atrăgătoare și reprezintă un serios stimulente la autodepășire, știut fiind că nu sînt primite ca membri decît elevii cu o foarte bună situație la învățătură. În multe licee funcționează cercuri electrotehnice. Ele au fost situate în categoria cercurilor tehnice aplicative, care joacă la rîndul lor un rol însemnat în formarea elevilor. La întrebarea firească: pe care din aceste cercuri le preferați, răspunsurile elevilor au fost ample. Pentru a le reproduce mai sistematic le grupăm astfel:

— În primii ani de liceu, deci cînd cunoștințele elevilor sînt elementare, ei preferă cercurile aplicative pentru că noțiunile teo-

retice capătă imediat reprezentări concrete. În plus, este vîrsta la care sînt nevoia să dobîndească o anumită îndemnare practică, să nu mai privească la aparatul de radio ori la fierul de călcat ca la obiecte misterioase; — către sfîrșitul liceului, cînd capacitatea de abstractizare crește, elevii, făcînd primul pas pe calea autocunoașterii, optează pentru secția umană ori reală. Deci, cînd apar primele interese tînjind de viitoarea profesiune, ei caută în activitatea cercului posibilități de adevinare a cunoștințelor din domeniul științific preferat, de autoverificare a propriilor valori, un impuls pentru stimularea creativității. Atunci preferă cercuri care să-i solicite pe un plan larg, să-i ajute să capete un stil de muncă intelectuală, să-i inițieze în tainele cercetării;

— cercurile care se limitează la rezolvări de probleme nu mai satisfac la ora actuală decît într-o măsură neapăsătoare. Cu atît mai mult apare perimat formula „cerc pentru rezolvări de probleme” cu cit și la concursurile elevilor nu sînt prețuite doar rezolvările corecte, ci cele izvorite dintr-o gîndire logică, dar îndrăz-

neată, care poartă pecetea cunoștințelor profunde din domeniul științific respectiv dar și a personalității candidaților;

— există în tabloul general al cercurilor elevilor o monotonie dezolantă. Indiferent de regiune, de specificul industriei orașului ori de tradițiile școlii, elevii au vorbit, cu rare excepții, despre aceleași și aceleași cercuri, neparticularizate prin tematică ori modalitate de lucru. Desigur, matematica, chimia, fizica exercită asupra elevilor o puternică atracție hotărînd și ponderea acuridilor cu acest profil în școală. Dar ar însemna să ne autoamăgim dacă am crede, că toți elevii se interesează exclusiv de științele amintite. În școli întîlnim pasionați ai studiului limbilor străine, ai biologiei, istoriei etc. Alții sînt colecționari pasionați — filateliiști, etnografi, botanici, geologi etc. Desigur că o activitate organizată în cercuri îndrumate cu competență, ar da suport științific unor asemenea preocupări.

Așa stînd lucrurile, o concluzie se impune de la sine: actualele îndrumări și regulamente după care funcționează cercurile elevilor din liceu — aceleași pen-

tru toate clasele — sînt cel puțin depășite dacă nu chiar o frînă în crearea unui climat propice pentru o activitate extrașcolară care să satisfacă interesele pe tîrziu științific atît de diverse, dar de loc la loc ale elevilor. Ministerul Învățămîntului întîrzie nejustificat stabilirea unei corelații între aceste interese, îndeosebi cunoștințele și cadrul propus pentru manifestarea lor — cercul, conducător de profesori nu în virtutea unei inerte, ci ca pe o muncă proprie de creație, de depistare a talentelor autentice, de formare și îndrumare a lor. Nu trebuie pierdut din vedere că în școala românească au funcționat cercurile științifice ale elevilor în cadrul cărora au ucenicit marile noastre personalități științifice, că aici, sub îndrumarea profesorului de liceu, și-au descoperit și cultivat capacitatea creatoare. Nu există nici o piedică ca această frumoasă tradiție să fie prelucrată, îmbogățită, astfel încît cercul din școală să ofere cu adevărat elevului posibilitatea să-și adîncească cunoștințele dobîndite în ore, să capete primele deprinderi de muncă științifică.

MARIETA VIDRAȘCU

(Urmare din pag. 1)

trădătoare, care joacă la rîndul lor un rol însemnat în formarea elevilor. La întrebarea firească: pe care din aceste cercuri le preferați, răspunsurile elevilor au fost ample. Pentru a le reproduce mai sistematic le grupăm astfel:

— În primii ani de liceu, deci cînd cunoștințele elevilor sînt elementare, ei preferă cercurile aplicative pentru că noțiunile teo-

retice capătă imediat reprezentări concrete. În plus, este vîrsta la care sînt nevoia să dobîndească o anumită îndemnare practică, să nu mai privească la aparatul de radio ori la fierul de călcat ca la obiecte misterioase; — către sfîrșitul liceului, cînd capacitatea de abstractizare crește, elevii, făcînd primul pas pe calea autocunoașterii, optează pentru secția umană ori reală. Deci, cînd apar primele interese tînjind de viitoarea profesiune, ei caută în activitatea cercului posibilități de adevinare a cunoștințelor din domeniul științific preferat, de autoverificare a propriilor valori, un impuls pentru stimularea creativității. Atunci preferă cercuri care să-i solicite pe un plan larg, să-i ajute să capete un stil de muncă intelectuală, să-i inițieze în tainele cercetării;

— cercurile care se limitează la rezolvări de probleme nu mai satisfac la ora actuală decît într-o măsură neapăsătoare. Cu atît mai mult apare perimat formula „cerc pentru rezolvări de probleme” cu cit și la concursurile elevilor nu sînt prețuite doar rezolvările corecte, ci cele izvorite dintr-o gîndire logică, dar îndrăz-

neată, care poartă pecetea cunoștințelor profunde din domeniul științific respectiv dar și a personalității candidaților;

— există în tabloul general al cercurilor elevilor o monotonie dezolantă. Indiferent de regiune, de specificul industriei orașului ori de tradițiile școlii, elevii au vorbit, cu rare excepții, despre aceleași și aceleași cercuri, neparticularizate prin tematică ori modalitate de lucru. Desigur, matematica, chimia, fizica exercită asupra elevilor o puternică atracție hotărînd și ponderea acuridilor cu acest profil în școală. Dar ar însemna să ne autoamăgim dacă am crede, că toți elevii se interesează exclusiv de științele amintite. În școli întîlnim pasionați ai studiului limbilor străine, ai biologiei, istoriei etc. Alții sînt colecționari pasionați — filateliiști, etnografi, botanici, geologi etc. Desigur că o activitate organizată în cercuri îndrumate cu competență, ar da suport științific unor asemenea preocupări.

Așa stînd lucrurile, o concluzie se impune de la sine: actualele îndrumări și regulamente după care funcționează cercurile elevilor din liceu — aceleași pen-

tru toate clasele — sînt cel puțin depășite dacă nu chiar o frînă în crearea unui climat propice pentru o activitate extrașcolară care să satisfacă interesele pe tîrziu științific atît de diverse, dar de loc la loc ale elevilor. Ministerul Învățămîntului întîrzie nejustificat stabilirea unei corelații între aceste interese, îndeosebi cunoștințele și cadrul propus pentru manifestarea lor — cercul, conducător de profesori nu în virtutea unei inerte, ci ca pe o muncă proprie de creație, de depistare a talentelor autentice, de formare și îndrumare a lor. Nu trebuie pierdut din vedere că în școala românească au funcționat cercurile științifice ale elevilor în cadrul cărora au ucenicit marile noastre personalități științifice, că aici, sub îndrumarea profesorului de liceu, și-au descoperit și cultivat capacitatea creatoare. Nu există nici o piedică ca această frumoasă tradiție să fie prelucrată, îmbogățită, astfel încît cercul din școală să ofere cu adevărat elevului posibilitatea să-și adîncească cunoștințele dobîndite în ore, să capete primele deprinderi de muncă științifică.

MARIETA VIDRAȘCU

(Urmare din pag. 1)

trădătoare, care joacă la rîndul lor un rol însemnat în formarea elevilor. La întrebarea firească: pe care din aceste cercuri le preferați, răspunsurile elevilor au fost ample. Pentru a le reproduce mai sistematic le grupăm astfel:

— În primii ani de liceu, deci cînd cunoștințele elevilor sînt elementare, ei preferă cercurile aplicative pentru că noțiunile teo-

retice capătă imediat reprezentări concrete. În plus, este vîrsta la care sînt nevoia să dobîndească o anumită îndemnare practică, să nu mai privească la aparatul de radio ori la fierul de călcat ca la obiecte misterioase; — către sfîrșitul liceului, cînd capacitatea de abstractizare crește, elevii, făcînd primul pas pe calea autocunoașterii, optează pentru secția umană ori reală. Deci, cînd apar primele interese tînjind de viitoarea profesiune, ei caută în activitatea cercului posibilități de adevinare a cunoștințelor din domeniul științific preferat, de autoverificare a propriilor valori, un impuls pentru stimularea creativității. Atunci preferă cercuri care să-i solicite pe un plan larg, să-i ajute să capete un stil de muncă intelectuală, să-i inițieze în tainele cercetării;

— cercurile care se limitează la rezolvări de probleme nu mai satisfac la ora actuală decît într-o măsură neapăsătoare. Cu atît mai mult apare perimat formula „cerc pentru rezolvări de probleme” cu cit și la concursurile elevilor nu sînt prețuite doar rezolvările corecte, ci cele izvorite dintr-o gîndire logică, dar îndrăz-

neată, care poartă pecetea cunoștințelor profunde din domeniul științific respectiv dar și a personalității candidaților;

— există în tabloul general al cercurilor elevilor o monotonie dezolantă. Indiferent de regiune, de specificul industriei orașului ori de tradițiile școlii, elevii au vorbit, cu rare excepții, despre aceleași și aceleași cercuri, neparticularizate prin tematică ori modalitate de lucru. Desigur, matematica, chimia, fizica exercită asupra elevilor o puternică atracție hotărînd și ponderea acuridilor cu acest profil în școală. Dar ar însemna să ne autoamăgim dacă am crede, că toți elevii se interesează exclusiv de științele amintite. În școli întîlnim pasionați ai studiului limbilor străine, ai biologiei, istoriei etc. Alții sînt colecționari pasionați — filateliiști, etnografi, botanici, geologi etc. Desigur că o activitate organizată în cercuri îndrumate cu competență, ar da suport științific unor asemenea preocupări.

Așa stînd lucrurile, o concluzie se impune de la sine: actualele îndrumări și regulamente după care funcționează cercurile elevilor din liceu — aceleași pen-

tru toate clasele — sînt cel puțin depășite dacă nu chiar o frînă în crearea unui climat propice pentru o activitate extrașcolară care să satisfacă interesele pe tîrziu științific atît de diverse, dar de loc la loc ale elevilor. Ministerul Învățămîntului întîrzie nejustificat stabilirea unei corelații între aceste interese, îndeosebi cunoștințele și cadrul propus pentru manifestarea lor — cercul, conducător de profesori nu în virtutea unei inerte, ci ca pe o muncă proprie de creație, de depistare a talentelor autentice, de formare și îndrumare a lor. Nu trebuie pierdut din vedere că în școala românească au funcționat cercurile științifice ale elevilor în cadrul cărora au ucenicit marile noastre personalități științifice, că aici, sub îndrumarea profesorului de liceu, și-au descoperit și cultivat capacitatea creatoare. Nu există nici o piedică ca această frumoasă tradiție să fie prelucrată, îmbogățită, astfel încît cercul din școală să ofere cu adevărat elevului posibilitatea să-și adîncească cunoștințele dobîndite în ore, să capete primele deprinderi de muncă științifică.

MARIETA VIDRAȘCU

PRIMATUL IDEILOR

Interviu cu pictorul Virgil Nicolae Ghinea*)

O frumusețe din raionul Rupea (regiunea Brașov)

UN DESTIN MUZEAL CASEI LUI C. BRÂNCUȘI

(Urmare din pag. 1)

tri de locul ei dintîi, așa cum a înălțat-o mesterul Nicolae Radu, tatăl și cum și-o amintea mai tîrziu, din depășirii străine și Brâncuși, așteptîndu-și cel de-al treilea destin, care nu poate fi decît muzeal” (V. G. Paleolog).

Același lucru îl sugerăm și noi Consiliului muzeelor și muzeului Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, care în toamna aceasta, a depus lăuda-

bila strădanie pentru organizarea așa cum se cuvine a colocviului comemorativ închinat lui Constantin Brâncuși. Înființarea, în locul de baștină al sculptorului, unde astăzi mai sînt neamuri din familia Brâncușilor, în afara celor dați la carte, a unei case muzeu ar întregi gestul de cinșire și pietate față de memoria și personalitatea marelui artist.

I. MARCOVICI

— Spuneți-mi, vă rog, de ce v-ați deschis în vară, expoziția personală la Mamaia? Aveți nevoie, atunci, de o imediată confruntare cu publicul sau pentru că pictura pe care o faceți — pornind, după cite înțeleg de la „op-art” — se asezonează mai ușor cu decoul turistic și estival?

— Am deschis expoziția la Mamaia, în București lucrul respectiv nefiind posibil, pentru că săli de expoziții se găsesc greu pentru tineri. Singura posibilitate era Mamaia, pentru că nu crea probleme nimănui.

O expoziție se deschide, într-un fel, și pentru a se vinde tablouri, scopul principal rămînd vizionarea, evident. Și cum obiceiul există, este greu de deschis în București o expoziție, fără acest scop. Or, eu nu îl aveam, neapărat.

Ca să vă răspund la întrebare: aveam nevoie de o confruntare cu publicul și nu atît pentru un verdict, ci pentru a încerca să mă verific, prezentînd niște lucruri noi; era o tatonare, un prim pas pe care-l încercam pentru a obișnui vizitatorul cu o optică nouă și a-i afla reacția.

— Credeți că este nevoie de o educație specială a publicului, mă refer la marea public, cel de la Mamaia fiind departe de obișnuința săliilor de expoziție bucureștene?

— Era evident mai important pentru mine acest public, pentru a vedea cit de receptiv este la niște lucruri care în primul moment îl vor șoca, verificînd dacă fenomenul „meu” este singular, subiectiv sau obiectiv.

— Vizitînd-vă expoziția, am început o discuție care se referea la arhitectură, nu ați vrea

să o continuați? Spuneți-mi, vă rog, de ce v-ați deschis în vară, expoziția personală la Mamaia? Aveți nevoie, atunci, de o imediată confruntare cu publicul sau pentru că pictura pe care o faceți — pornind, după cite înțeleg de la „op-art” — se asezonează mai ușor cu decoul turistic și estival?

— O reprezentare plastică total diferită de vechile canoane, care să se integreze funcțional în ea. Arhitectura modernă tinde spre a deveni sculptură, nu-și pierde rolul funcțional, ba dimpotrivă, și cîștigă în plasticitate. Reprezentările adecvate acestor arhitecți vor fi organice legate de ea iar reprezentarea plastică își va pierde și ea caracterul decorativ imediat și va deveni plastică în adevăratul sens al cuvîntului, deoarece nu se va referi la un anumit obiect.

— Vă referiți după cite înțeleg la o anume pictură legată strict de decorația de interior.

— Exact. De fapt nu va fi vorba de pictură, de decorație, ci de plastică generală. Dacă spre exemplu, în Renaștere pictura murală a îmbrăcat zidul ca o rochie frumoasă, în secolul XX, nu mai există pictura murală strict decorativă, ruptă de osatura zidului ci se caută ca această osatură să devină plastică în întregime. De aceea, ea poate fi arhitectură, pictură, ceramică sau orice altă formă de reprezentare plastică. În concluzie, zidul trebuie să fie activ în nici un caz pasiv.

— Lucrările pe care le-am văzut în expoziția dv. sînt o experiență a acestei perioade, un sistem de gîndire vital, să-i spunem, legat de demonstrația care tocmai mi-ați făcut-o?

— Nu. Pentru spectator lucrul respectiv este o experiență, însă pentru mine nu mai poate fi numită astfel. Este un nou sistem de reprezentare a realității.

„Op-art” este un cuvînt care general și în cadrul acesteia poate să-mi corespundă din-

tr-un anumit punct de vedere, dar care dispare în momentul în care lucrarea este aprofundată. Dacă legile „op-artului” se referă la o dinamică a formei, răminînd în stadiul de decorativ, de plăcere senzorială, eu caut nu atît dinamica alcătuirii sau decorativul ei, ci relațiile care pot genera idei, esențe, care nu pot fi exprimate decît prin forme închise.

— Cum v-ați numi pictura, lansînd și un eventual curent? (în timp totul este posibil).

— În momentul cînd se ia contact cu arta, există tendințe de-a eticheta. Există această deformare de-a încadra, de-a cataloga etc. Eu fiind singur, fără cei 5-6 colegi preocupați de același lucru, nu putem crea un grup, o mișcare, o denumire. De fapt am putea-o numi oricum, și cred că numele cel mai adecvat ar fi artă umanistă.

— În consecință, nu formula de-a te exprima ci ideile sînt importante, dv. pledînd pentru experiență, pentru descoperire, rămînd legat de realitate.

— Pentru idealurile generale umane, formele fiind cele care le îmbogățesc mereu.

— Cum vedeți în viitor evoluția acestor lucruri?

— Pornind de la lucrările care le am, am descoperit că animîndu-le, tabloul cîștigă în profunzime.

— În ce sens?

— Reușind ca formele care alcătuiesc tabloul să le pun în mișcare, într-un sens pe care-l doresc, dar păstrîndu-le forma inițială, adică să

nu se deformeze, mi-am dat seama că relațiile și conflictul ce se naște între ele sînt mult mai adînci.

— Nu seamănă cu cinetica?

— Este un fel de nouă cinetica care își pune problema nu numai de spațiu și timp, ci caută să rezolve un conflict, deci iese din cadrul decorativ imediat... Mai mult decît atât, am descoperit o nouă reprezentare plastică care ține într-un fel de spectacol, reușind să anime nu numai arhitectura, dar și peisajul, o formă de manifestare plastică nelimitată ca întîndere, iar spectatorul o poate consuma după voință, după viteză cu care se mișcă, după necesitățile lui momentane. Ea ar rezolva într-un fel o dorință a omului foarte veche de a-și crea spațiul fericit sau trist, care îi sînt în anumite momente vitale.

Acest lucru este realizabil bazîndu-ne pe niște legi foarte simple, iar momentul în care vor fi posibile, vor influența total arhitectura, urbanistica, peisajul, pentru că opera de artă, va fi lîngă om pretutîndea, atît în casă cît și în afară. El nu va trebui decît să o consume.

VERA LUNGU

* Virgil Nicolae Ghinea a absolvit în anul 1965 Institutul de Arte Plastice „N. Grigorescu”. A fost prezent cu lucrări la expozițiile anuale de grafică și pictură și la două expoziții internaționale (R. D. Germană și Elveția). A avut o expoziție personală la Mamaia.

Vedere panoramică din Orașul „Gheorghe Gheorghiu-Dej”

Foto: AGERPRES

CARE ESTE „ARIA” CERCURILOR ȘTIINȚIFICE ȘCOLARE?

(Urmare din pag. 1)

zolvarea problemelor. Și la Liceul „Unirea” din Brașov funcționează un cerc de fizică. Aici, însă, se construiesc mecanisme electronice, cercul avînd denumirea de „mașini de calcul”. Este un cerc modern — au afirmat elevii. Te îndeamnă să gîndești, să-ți lărgiești cîmpul informațional, să depășești granițele manualului, apelînd la o bibliografie de specialitate, să adaugi noțiunile teoretice de fizică, noțiuni de desen. Asemenea cercuri sînt atrăgătoare și reprezintă un serios stimulente la autodepășire, știut fiind că nu sînt primite ca membri decît elevii cu o foarte bună situație la învățătură. În multe licee funcționează cercuri electrotehnice. Ele au fost situate în categoria cercurilor tehnice aplicative, care joacă la rîndul lor un rol însemnat în formarea elevilor. La întrebarea firească: pe care din aceste cercuri le preferați, răspunsurile elevilor au fost ample. Pentru a le reproduce mai sistematic le grupăm astfel:

— În primii ani de liceu, deci cînd cunoștințele elevilor sînt elementare, ei preferă cercurile aplicative pentru că noțiunile teo-

retice capătă imediat reprezentări concrete. În plus, este vîrsta la care sînt nevoia să dobîndească o anumită îndemnare practică, să nu mai privească la aparatul de radio ori la fierul de călcat ca la obiecte misterioase; — către sfîrșitul liceului, cînd capacitatea de abstractizare crește, elevii, făcînd primul pas pe calea autocunoașterii, optează pentru secția umană ori reală. Deci, cînd apar primele interese tînjind de viitoarea profesiune, ei caută în activitatea cercului posibilități de adevinare a cunoștințelor din domeniul științific preferat, de autoverificare a propriilor valori, un impuls pentru stimularea creativității. Atunci preferă cercuri care să-i solicite pe un plan larg, să-i ajute să capete un stil de muncă intelectuală, să-i inițieze în tainele cercetării;

— cercurile care se limitează la rezolvări de probleme nu mai satisfac la ora actuală decît într-o măsură neapăsătoare. Cu atît mai mult apare perimat formula „cerc pentru rezolvări de probleme” cu cit și la concursurile elevilor nu sînt prețuite doar rezolvările corecte, ci cele izvorite dintr-o gîndire logică, dar îndrăz-

neată, care poartă pecetea cunoștințelor profunde din domeniul științific respectiv dar și a personalității candidaților;

— există în tabloul general al cercurilor elevilor o monotonie dezolantă. Indiferent de regiune, de specificul industriei orașului ori de tradițiile școlii, elevii au vorbit, cu rare excepții, despre aceleași și aceleași cercuri, neparticularizate prin tematică ori modalitate de lucru. Desigur, matematica, chimia, fizica exercită asupra elevilor o puternică atracție hotărînd și ponderea acuridilor cu acest profil în școală. Dar ar însemna să ne autoamăgim dacă am crede, că toți elevii se interesează exclusiv de științele amintite. În școli întîlnim pasionați ai studiului limbilor străine, ai biologiei, istoriei etc. Alții sînt colecționari pasionați — filateliiști, etnografi, botanici, geologi etc. Desigur că o activitate organizată în cercuri îndrumate cu competență, ar da suport științific unor asemenea preocupări.

Așa stînd lucrurile, o concluzie se impune de la sine: actualele îndrumări și regulamente după care funcționează cercurile elevilor din liceu — aceleași pen-

tru toate clasele — sînt cel puțin depășite dacă nu chiar o frînă în crearea unui climat propice pentru o activitate extrașcolară care să satisfacă interesele pe tîrziu științific atît de diverse, dar de loc la loc ale elevilor. Ministerul Învățămîntului întîrzie nejustificat stabilirea unei corelații între aceste interese, îndeosebi cunoștințele și cadrul propus pentru manifestarea lor — cercul, conducător de profesori nu în virtutea unei inerte, ci ca pe o muncă proprie de creație, de depistare a talentelor autentice, de formare și îndrumare a lor. Nu trebuie pierdut din vedere că în școala românească au funcționat cercurile științifice ale elevilor în cadrul cărora au ucenicit marile noastre personalități științifice, că aici, sub îndrumarea profesorului de liceu, și-au descoperit și cultivat capacitatea creatoare. Nu există nici o piedică ca această frumoasă tradiție să fie prelucrată, îmbogățită, astfel încît cercul din școală să ofere cu adevărat elevului posibilitatea să-și adîncească cunoștințele dobîndite în ore, să capete primele deprinderi de muncă științifică.

MARIETA VIDRAȘCU

COLECTIVUL, O CÎRJĂ PENTRU SLĂBICIUNILE NOASTRE?

(Urmare din pag. 1)

— Era desghețat băiatul; am fi putut face om din el, nu trebuia să ne scape din mînă cî doar văzusem că de la o vreme muceca la întîmplare, distrat, absent. Aici colectivul este destul de puternic ca să-l fi putut aduce pe calea cea bună.

Și tot secretarul îmi relatează cum „bătrînul” Ionitî s-a ocupat de un tînar Petre Chiriac mutat pînă atunci dintr-un atelier în altul și etichetat ca vicios, chiu-langiu, pornit întodeuna pe gîlceavă. L-a luat cu tact, la o bere, apoi l-a făcut prieten, invitîndu-l acasă. Acum lui Petre Chiriac i se încredințează lucrări grele, de mare răspundere. Numai în atelierul „piese de rezervă” sînt zeci de tineri care datorează astăzi titlul de „bun meserieș” colectivului, forței lui nevăzute dar conectate permanent la înaltă frecvență a voltajului uman, socialist. Colectivul este ca un lac sărat, spunea cam stîngher N. Cioroba, secretarul unei organizații de atelier. Oricît de greu ai fi, oricît de obosit și neîndemînat ești, mediul acesta nu te lasă să te duci la fund.

Familia aceasta, cum obișnuit este numit colectivul, are funcții sociale cu totul deosebite pentru că și mijloacele ei sînt altele, pentru că și influența ei este diferită, mai mare, determinată. Cînd tatăl lui Ion Toades, muncitor ca și fiul său la secția montaj, n-a mai izbutit să găsească în cadrul redus al familiei mijloacele de îndreptare a tînarului său fecior, antrenat de o „gașcă” în chefuri repetate, a apelat la sprijinul organizației. Prezența tatălui în adunare, în ziua în care uteciștii din secție au discutat cazul Toades dovedea încrederea pe care omul o avea în instituția care să declanșeze automat un resort de generozitate, un fel de bunice mare și blind care

PRIMIRI LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT

AMBASADORUL LAOSULUI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit marți dimineața pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Laosului la București, Khamphan

Panya, în legătură cu plecarea sa definitivă din România. La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a participat Constantin Flitan, adjunct al ministrului Afacerilor externe.

AMBASADORUL REPUBLICII CHILE

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a primit marți pe ambasadorul Republicii Chile la București, Miguel Carrero Fernandez, la cererea

acestuia. Ambasadorul chilian a înmănat președintelui Consiliului de Stat un mesaj din partea președintelui Republicii Chile, Eduardo Frei Montalva.

PRIMIRI LA PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINISTRI

MINISTRUL COMERȚULUI EXTERIOR AL BELGIEI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți dimineața pe ministrul comerțului exterior al Belgiei, August de Winter, care face o vizită în țara noastră.

Cambier, ambasadorul Belgiei la București. Cu acest prilej au fost discutate posibilitățile de dezvoltare a relațiilor româno-belgiene, exprimându-se dorința de extindere a colaborării dintre cele două țări, precum și unele probleme privind situația internațională actuală.

La primire a luat parte George Ciocâră, ministrul comerțului exterior. A fost de față Honoré

Intevăderă a decurs într-o atmosferă cordială.

PRINTUL GHOLAM REZA PAHLAVI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit marți la amiază pe Al-teta Sa printul Gholam Reza Pahlavi, care, împreună cu soția, prințesa Manigé, face o vizită de prietenie în țara noastră.

gan, secretar general al Consiliului de Miniștri. Au fost prezente, de asemenea, S. H. V. Samandaji, ambasadorul Iranului la București, și Abbas Gulanchah, șambelanul Curții Imperiale.

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au participat Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, și Ion Dră-

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a oferit un dejun în onoarea printului Gholam Reza Pahlavi și a prințesei Manigé. (Agerpres)

DINEU OFERIT DE PRINTUL GHOLAM REZA PAHLAVI

Cu prilejul zilei în țara noastră a Alteiei Sale printul Gholam Reza Pahlavi și a prințesei Manigé ambasadorul Iranului la București S. H. V. Samandaji, a oferit marți seara un dineu în saloanele restaurantului „Athene Palace”, în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer.

nu, secretarul Consiliului de Stat, Bujor Alimășan, ministrul minelor, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Anghel Alexe, președintele Consiliului Național pentru educație fizică și sport.

Au luat parte George Rădulescu, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamă-

A participat, de asemenea, A. Gulanchah, șambelanul Curții Imperiale iraniene. Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. (Agerpres)

Festivități la muzeul Brukenthal

La sărbătorirea omagială a 150 de ani de existență a muzeului Brukenthal din Sibiu și-au dat întâlnire lucrători din cadrul unor institute de cercetări ale Academiei, critici de artă și artiști plastici, specialiști din cadrul unor institute muzeale din țară. Au luat parte numeroși oaspeți de peste hotare, participanți la Colocivul Brăncuși, care în prezent, întreprind o călătorie prin țară.

gărdiut adunarea festivă dedicată jubileului. La adunare au participat Ion Popescu Puturi, membru al Consiliului de Stat, director al Institutului de Studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ion Stoian, șef de secție la C.C. al P.C.R., George Pană, prim secretar al Comitetului regional Brașov al P.C.R., Ion Mărcuș, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al regiunii Brașov, reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Marți, în prima zi a festivităților, organizate aici cu acest prilej, participanții au vizitat galeriile de artă și secția de artă populară. A fost inaugurat oficial și Muzeul tehnicii populare instalat în frumoasa pădure Dumbrava Sibului. Noua unitate culturală prezintă prin exponatele sale o succintă istorie a tehnicii populare, oferind vizitatorilor expresia ingeniozității țăranului român, care a dovedit din străvechi timpuri aptitudinile de inginer, arhitect și artist deopotrivă.

Dînd o înaltă apreciere activității desfășurate de cercetătorii și muzeograful acestui lăcaș de cultură, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România, a acordat Muzeului Brukenthal Ordinul „Meritul Cultural” Clasa I. Cu același prilej, au fost conferite ordine și medalii unor lucrători ai muzeului.

SEMICENTENARUL MARELUI OCTOMBRIE

DECADA

CĂRȚII SOVIETICE

Marți la amiază, la Librăria „Universală”, în cadrul zilelor culturii sovietice a avut loc deschiderea festivă a „Decadei cărții sovietice”. Cu acest prilej a fost organizată între 17-26 octombrie o expoziție de carte, alcătuită din 2.500 de titluri. La festivitatea de deschidere au luat cuvîntul Dumitru Trancă, director general al Editorilor și Distribuitorilor din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și I. K. Tomsin, consilier al Ambasadei Sovietice la București.

Au mai fost prezente prof. Mihail Roșianu, președintele Consiliului general A.R.L.U.S., prof. dr. docent Alexandru Balaci, vicepreședintele al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, func-

ționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, academicieni, scriitori, oameni de artă și cultură. Au luat parte, de asemenea, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membrii ambasadei.

În cuvîntul de deschidere, Dumitru Trancă a subliniat că între anii 1949-1966 au fost traduse în țara noastră 9506 titluri de cărți beletristice și de specialitate, în total de 121.401.000 volume. Numai operele lui V. I. Lenin aparute în țara noastră, din 1944 pînă în prezent, însumează 258 de ediții într-un tiraj global de 6 milioane 222.000 exemplare.

H. L.

MANIFESTĂRI ÎN ȚARĂ

● CLUJ. — Între manifestările consacrate semicentenarului Marii Revoluții Socialiste din Octombrie care au avut loc la Casa prieteniei româno-sovietice din Cluj se află conferințele susținute de oameni de știință și cadre didactice, despre realizările obținute de poporul sovietic din 1917 pînă în prezent. Aici au fost organizate, de asemenea, serii literare, întîlniri cu personalități științifice care au vizitat Uniunea Sovietică, spectacole cu filme documentare etc.

● IAȘI. — În holul Bibliotecii regionale din localitate a fost deschisă expoziția „Semicentenarul Marelui Octombrie”. Ea cuprinde traduceri în românește ale operelor lui Lenin, amintiri despre marile doșaci al proletariatului, publicații ce conțin materiale despre evenimintele de mare răsunet.

● CRAIOVA. — Și în orașele și satele regiunii Oltenia au avut loc manifestări prilejuate de acest eveniment: simpozionul „Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — cotitură radicală în istoria omenirii”, organizat la Tg. Cărbunestii; manifestarea intitulată „Ecolul revoluției socialiste din Octombrie în lirica poeziei”, care a avut loc la biblioteca din Orlea, raionul Corabia; și seara literară „Poetii cîntă revoluția”, la care au participat cooperatorii din Dăbuleni și Bechet. La Casa de cultură din Tr. Severin a fost deschisă, de asemenea, expoziția de fotografii „Drumul deschis de marea Octombrie”.

● CONSTANȚA. — La casele de cultură din Medgidia, Hirsova și Măcin, precum și la Casa de cultură a sindicatelor din Tulcea au fost organizate seri de versuri din lirica rusă și sovietică, jurnale vorbite și prezentări de filme sovietice.

La Casa prieteniei româno-sovietice din Constanța a avut loc o seară muzicală închinată marelui compozitor Piotr Ilici Ceaikovski.

(Agerpres)

Funeraliile

acad. Ștefan S. Nicolau

Cetățenii Capitalei au condus marți pe ultimul său drum, pe acad. dr. Ștefan S. Nicolau, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, directorul Institutului de inframicrobiologie al Academiei Republicii Socialiste România.

În cursul dimineții, prin fața catafalcului, așezat în holul cernit al Palatului Marii Adunări Naționale, au continuat să treacă numeroși oameni ai muncii, personalități ale culturii și artei, studenți. Ei au adus un pios omagiu omului de știință și cetățeanului, care și-a închinat întreaga activitate patriei socialiste.

La catafalca au făcut de gardă deputați în Marea Adunare Națională, membri ai Prezidiului Academiei, ai conducerii Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, Ministerului Învățămîntului, Consiliului Național al Cercetării Științifice, ai unor instituții centrale și organizații obștești, academicieni, profesori universitari, cercetători științifici, studenți. Din ultima gardă de onoare au făcut parte tovarășii Ștefan Voitec, prof. dr. Grigore Geamănu, acad. Miron Nicolescu, acad. Athanasie Joja, acad. Ștefan Bălan, acad. Aurel Moga, Gheorghe Necula și Kovacs György.

La ora 13 a început mîningul de doolu, la care a luat parte o asistentă numeroasă. Au fost de

față sefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Despre personalitatea și contribuția la dezvoltarea științei românești, despre meritele deosebite în activitatea obștească a vorbit președintele M.A.N., Ștefan Voitec, subliniind aportul adus la întemeierea școlii românești de inframicrobiologie, la dezvoltarea învățămîntului medical precum și fructuoasa activitate depusă în cadrul M.A.N., a comisiilor permanente ale acesteia, a grupului național român al Uniunii interparlamentare, a Consiliului Național pentru apărarea țării.

În numele conducerii de partid și de stat, în numele Marii Adunări Naționale, tovarășii Ștefan Voitec a adus un ultim omagiu celui dispărut.

În continuare președintele Academiei, acad. Miron Nicolescu, acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, acad. Aurel Moga, ministrul sănătății și prevederilor sociale, au evocat cu căldură și adîncă prețuire figura lăunioasă a savantului român Ștefan S. Nicolau, pasiunea sa pentru știință și cultură, prodigioasa activitate științifică și didactică, aducînd un pios omagiu memoriei dispărutului.

În numele elevilor și colaboratorilor acad. prof. Ștefan S. Nicolau a vorbit prof. Nicolae Cajal, membru corespondent al

Academiei, exprimînd recunoștința celor ce i-au fost discipoli în viață și în știință.

După încheierea mîningului de doolu, în acordurile solemne ale marșului funebru, sicriul cu corpul neînsușit al acad. dr. Ștefan S. Nicolau este purtat pe umeri și așezat pe carul mortuar.

O gardă militară, cu drapel în doliat, prezintă onorul. Carul mortuar, urmat de cei prezenți la ceremonie se îndreaptă apoi spre cimitirul Bellu.

La cimitir, înainte de înhumare, au luat cuvîntul acad. Theodor Burghel, prof. Radu Portocălaș, șef de secție la Institutul de inframicrobiologie, doctorul Mircea Popescu, care, aducînd un ultim omagiu academicianului Ștefan S. Nicolau, au evocat cu înaltă considerație valoarea sa activitate științifică, moștenirea lăsată medicinei românești și mondiale, aprecierea unanimă în țară și străinătate, faptul că profesorul a fost de mai multe ori laureat al Academiei de Științe din Paris, al Academiei Române și deținător al Premiului de stat al Republicii Socialiste România.

A avut loc apoi ceremonia înhumării. Răsuna solemn Imnul de Stat, în timp ce se trag salve de armie. Sicriul cu corpul neînsușit al academicianului doctor Ștefan S. Nicolau este coborît în mormînt.

(Agerpres)

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

COLTUL TURISTULUI

Activitatea turistică de la sfîrșitul acestei săptămîni aduce un plus de noutate, presupunînd desigur un interes conștient din partea amatorilor de călătorii. Pe lângă obișnuita plecare cu trenul, pentru o zi și jumătate, pe Valea Prahovei, pe lângă alte plecări de o zi, cu autocarul, pe traseele: Sinaia-Preddeal; Vălenii de Munte; Valea Călugărească; Ostrov — Agenția O.N.T. București anunță două itinerarii inedite: București-Tușnad și București-Piatra Neamț-Bicaz, ambele de o zi și jumătate, parcurse cu autocarul. În legătură cu acestea, tovarășa Angela Cojocaru, șefa sectorului de propagandă al Agenției O.N.T. București ne declară: „E dificil să le hotărîm asupra unei sau alteia dintre aceste două excursii. Ambele sînt noi, interesante, tentante. Cea pe ruta Piatra Neamț oferă posibilitatea vizitării barajului Hidrocentral de la Bicaz, lacul de acumulare, orașele Bacău și Brașov. Și, totuși, așa opta pentru a doua variantă. Itinerariul include cîteva obiective care nu trebuie să lipsească de pe a-

renda fiecărui tînăr. Să amintim mai întîi Orașul „Gheorghe Gheorghiu-Dej” pe care reporterii, amatori de clasificări meteo-istorice, l-au inclus în categoria „orașelor fără arhivă”. (Aceasta, desigur pentru faptul că el este nou pe harta patriei). Adeseori l se mai spune „orașul tineretii”, pentru media tînără a vîrstei sale. Însămănțata sa industrială (despre care tinerii cunosc, desigur foarte multe lucruri, cel puțin din presa) l-a conferit și numele de „cetate a chimiei”. Iată de ce cred că un popas aici, în Valea Oltului, este nu numai odihnitor, dar și plăcut, interesant, instructiv.

Pe același itinerariu, tinerii pot întîrzi cîteva ceasuri la Mansoleul Mărășești, simbol al luptelor pentru eliberare națională, sărbătorite recent de poporul nostru. În continuare, va fi vizitată mănăstirea de la Borzești și vestitul Stejar, a cărui istorie se împletește cu vîrsta legendară a domnitorului Ștefan cel Mare. Un ultim popas — stațiunea Tușnad, cu priveliștea sa minunată.”

Comentariile fiind de prisos, subscriem și noi argumentelor tovarășei Angela Cojocaru, recomandîndu-vă excursia București-Tușnad.

I. A.

P.S. O veste de ultimă oră, din partea aceeași Agenții O.N.T.: începînd cu această săptămîni, în costul excursiilor au fost „operate” substanțiale reduceri de prețuri.

ANTRACT

„Julius Cezar”

„AU SOSIT ÎN LIBRĂRII Cel mai tînăr regizor pregătește

Să credeți că un student în vîrstă de douăzeci și ceva de ani montarea unei piese de Shakespeare, (piesă care nu s-a mai jucat de 30 de ani pe scena românească) ar părea desigur un gest hazardat dacă n-am avea încredere în flerul lui Liviu Ciulei, directorul teatrului „Bulandra” și mai ales dacă Andrei Șerban nu ar fi îndreptățit la rîndul său această încredere: două dintre spectacolele montate de el, cu colegii săi de institut, au luat premi de prestigiu de la două festivaluri studențești de teatru internaționale. La ora actuală, el repetă febril, în decurul pe care Liviu Ciulei l-a conceput atât pentru „Julius Cezar” cît și pentru „Macbeth”, cu actori bine cunoscuți: George Măruț (Cezar), Victor Rebengiu (Brutus), Ștefan Iordache (Cassius) și Gîna Petrică etc. Ceea ce, să recunoaștem, nu trebuie să fie o treabă prea simplă pentru un student, fie el și de talent remarcabil.

E o piesă monumentală, cu un foarte direct caracter politic, o piesă mustind de probleme care au și au avut întotdeauna, rezonanțe în actualitate, în actualitatea fiecărei epoci — ne spune Andrei Șerban. În piesă nu e vorba de romani decît la suprafața anecdotei, în fond Shakespeare manevrează caracterul și situații generale, vehiculează idei filozofice, valorile de-aupra și dincolo de epoca romană. De aceea, nu urmărim în spectacolul nostru o reconstituire strict istorică, muzeală, a timpului și personajelor; ne preocupăm mai ales ecoul actual pe care piesa îl poate avea asupra spectacolului contemporan și în acest sens Liviu Ciulei și Ovidiu Bubulac au creat decoruri și, respectiv, costume fără epocă, dacă pot spune astfel. De fapt, avem un singur costum pentru toți actorii — desigur cu mici variații coloristice: o robă-pelerină până la genunchi, purtată peste un pantalon de stradă și un pulover. Decorul va fi și el construit pe acel dispozitiv unic, conceput de Liviu Ciulei, și va sugera prin cîteva elemente doar locul acțiunii.

Pe cînd premiera?

— În ultima lună a anului, sper...

SPORT

Azi, pe stadion „23 August” RAPID — TRAKIA PLOVDIV

Sînt convins că partida va însemna o luptă acerbă din minutul 1 pînă în minutul 90 sau din minutul 1 pînă în minutul 120!”

Si o părere de la... adversar. VICTOR STANCULESCU: „În afară de cele 2 goluri, toate atuurile sînt de partea noastră, echipa este într-o sensibilitate reventare de formă și de aceea sperăm, într-un rezultat favorabil. Preocuparea noastră va fi să învingem, prin aceasta întelegem să ne calificăm mai departe și să oferim publicului un joc care să-i placă.”

Rapid: Răducanu — Lupescu, Motoc, Dan, Greavu — Iamășchi, Dinu — Năstrescu, Dumitriu, Ionescu, Codreanu.

Trakia: Karuskov — Gheorghiev, Stoinov, Zaitova, Apostolov — Gluhchev, Nenov — Popov, Dilșcov, Momik, Dermendjiev.

ASTĂZI, PE MICUL ECRAN

Jubitorii fotbalului — bineînțeles nu cei din Capitală, pentru că pe aceștia sigur îi vom întîlni în tribunalele stadionului „23 August” — vor putea viziona, pe micul ecran, astăzi, începînd cu orele 14.40, meciul retur de fotbal dintre echipele Rapid București și Trakia Plovdiv din cadrul „C.C.E.”.

La ora 20.55 se va transmite de la Glasgow meciul de fotbal dintre Celtic — Racing Buenos Aires — prima partidă din finala „Cupei Intercontinentale”.

nu e puțin. Dar rapidiștii pot, fără discuție, să învingă. Cu condiția ca întreaga echipă să joace cel puțin ca în repriza a doua a meciului cu Dinamo Bacău.

Antrenorul echipei Trakia, CIACIREV, are următoarea opinie despre acest meci: „Deși avem două goluri avans sintem departe de a fi înșiși. Este clar că gazdele vor face totul ca să marcheze măcar trei goluri. Rămîne de văzut dacă noi nu vom reuși să marcăm cel puțin unul.

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

MIERCURI 18 OCTOMBRIE

Teatrul național „I. L. Caragiale” Sala Comedia — OAMENI ȘI ȘOARECI — ora 20; Opera română — PAIAȚA — ora 19.30; Teatrul de stat de operă — SECRETUL LUI MARCO POLO — ora 19.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” Sala din bd. Schitu-Măgureanu — OPERA DE TREI PARALE — ora 20; Sala Studio — PRIVEȘTE ÎNĂPOI CU MINIE — ora 20; Teatrul de comedie — OPINIA PUBLICĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Notara” — HENRIC IV — ora 19.30; Sala Studio — JAGUARUL ROȘU — ora 20; Teatrul Mic — AMOOR! — ora 19.30; Teatrul „Barbu Delavrancea” — MIOARIȚA — ora 20; Teatrul „Ion Creangă” — NOTA ZERO LA PURTARE — ora 16; Teatrul „Tăndărică” — ILEANA SINZIANA — ora 17.

POVEȘTEA TARULUI SALTAN

rulează la Victoria (orele 9; 11.15; 13.30; 16; 18.30; 21).

MARELE RESTAURANT

— cinemascop — rulează la Lumina (orele 9.15; 11.30; 13.45; 16; 18.30; 21.15).

BUNICUL KYLIJAN ȘI EU

rulează la Dolna (orele 11.30).

FRENCH CANYAN

rulează la Doina (orele 13.45; 16; 18.30; 20.45).

SUS MINILE DOMNILOR POLITIȘTI!

rulează la Union (orele 15.30; 18; 20.30), Munca (orele 16; 18.15; 20.30).

PARISUL VESEL — JOIE — FILMEXA — CONGRESUL LINGVIȘTILOR

rulează la Timpuiri Noi (orele 9-21 în continuare).

SURCOUT, TIGRUL CELOR 7 MARI

— cinemascop — rulează la Gulești (orele 10; 15.30; 18; 20.30), Lira (orele 15.30; 18; 20.30), Drumul Sării (orele 17.30; 20).

CUM SĂ FURI UN MILION

— cinemascop — rulează la Cosmos (orele 15.30; 18; 20.30).

RECOMPENSA

— cinemascop — rulează la Dacia (orele 7.45 — 21 în continuare), Popular (orele 15.30; 18; 20.30).

WARLOOCK

— cinemascop — rulează la Vîitorul (orele 15.30; 18; 20.30).

SECREȘUL ROȘU

rulează la Colentina (orele 15.45; 18; 20.15).

MIERCURI 18 OCTOMBRIE

14.40: Fotbal: Rapid București — Trakia Plovdiv. Transmisivă de la Stadionul 23 August; 17.00: Telemecronica economică; 17.30: Pentru copii: Micii meșteri mari; 18.00: Clubul tineretii; „Prima impresie”; 18.30: Teatrul de seară; 18.45: Translocator; 19.30: Filmul artistic: Cerul și iadul. O comedie realizată de studiorul polonez; 21.00: Fotbal: Celtic Glasgow — Racing Buenos Aires. (Finala Cupei Intercontinentale). Transmisivă de la Glasgow. În pauză: — Avanzieră; 22.45: Telemecronica de noapte; 23.00: Închiderea emisiunii.

ÎN HUNEDOARA INCEPUT DE AN ȘCOLAR SPORTIV

DEVA (de la corespondenții nostru). Duminică 15 octombrie, strălucind mulțimi de copii din regiunea Hunedoara au cunoscut forțata specifică zilelor de sărbătoare. Mii de tineri, echipați în costume de sport, și-au dat întâlnire în curtea celei mai importante școli din localitate pentru a participa la deschiderea festivă a anului școlar, acțiune inițiată de către Comitetul regional Hunedoara al U.T.C. în colaborare cu secția regională de învățămînt, consiliul organizației regionale a pionierilor și consiliul regional pentru educație fizică și sport. În toate localitățile orașelor și centrele de comună din regiune. Însoțiri de fanfare pe artele principale ale orașului, coloanele de elevi echipați cu cercuri, drapele, steagulețe, eșarfe, fanioane au executat în mers mișcări ritmice și figuri de gimnastică pînă au ajuns pe ter-

S. FAUR

Tinerii din numeroase țări cer:

Să înceteze agresiunea împotriva R. D. Vietnam

de peste hotare

De la Porte Dauphine la Evere

O gazetă new-yorkeză înfățișa săptămîna trecută într-o fotografie pe prima pagină un personaj zimbător salind jocal pe cei ce-l conduc...

Ceremonia de inaugurare a fost scurtă: o jumătate de oră. Un cer acoperit dădea o notă de tristețe și pesimism ceremoniei...

Este probabil un semn al vremii că preind în mod simbolic

noul sediu secretarului general al N.A.T.O., primul ministru belgian, Breynants, a găsit cu putință să vorbească despre pace și înțelegere în Europa în locul diatribelor virulente care ar fi răsunit cu un prilej asemănător în anii de înflorire a „războiului rece”...

Miercuri, Consiliul permanent se întrunește pentru întâia oară în noul sediu, 18 clădiri de cite trei etaje compun „cité-ul” atlantic. După luxul rafinat de la Porte Dauphine, noile clădiri sînt — se spune — auster. O austeritate de aproape 10 milioane dolari! Lată și citeva amănunte: 17 săli de conferință, un restaurant pentru 2000 de consumatori, 1320 birouri confortabile, coridoare largi, numeroase încăperi ale serviciilor anexe și o clădire specială de comunicații ultrasonice.

Clădirile se întind pe o suprafață de 19 ha de teren aparținînd guvernului. S-ar putea crede că, la prețurile exorbitante ale terenurilor imobiliare din Bruxelles, guvernul belgian obține un venit apreciabil de la noua sa clădire. Eroare! Finanțele N.A.T.O. nu pot suporta decît o chirie de... 2 dolari pe an. Simbolic, sînt asigurați cei care n-ar avea altceva de făcut decît să se mire. Dar oare mirarea să fie sentimentul pe care-l încearcă belgienii?

Ce se spune acum mai rar este că sediul din Evere are un caracter provizoriu. Construcții mult mai grandioase sînt planificate pentru sediul definitiv pentru care a fost ales teritoriul fostei expoziții mondiale din Bruxelles. Dar, scrie agenția americană U.P.I., locuitorii capitalei belgiene pariază că sediul definitiv nu va mai fi construit niciodată. Și ei au toate șansele să câștige pariul.

I. MANEA

O. N. U.: Întrevederile tovarășului C. Mănescu

NEW YORK 17. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Președintele Adunării Generale a O.N.U., Corneliu Mănescu, a primit marți în cabinetele sale de lucru pe ministrul de Afaceri Externe al Coastei de Fildeș, Arsene Usher, cu care a discutat probleme ale actualei sesiuni, precum și probleme de interes comun.

Șeful delegației române la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Mircea Malița, adunat al ministrului afacerilor externe, a avut marți o întrevedere cu ministrul afacerilor externe al Kuwaitului, Sabah Al Ahbad Al Jabber.

Vizita delegației C. C. al P. C. R. în Suedia

STOCKHOLM 17 (Agerpres). — Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., care face o vizită în Suedia, a fost primită marți de tovarășul C. H. Hermansson, președintele Partidului de stînga — comunist — din Suedia.

În aceeași zi au început convorbirile între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului de stînga — comunist — din Suedia. Delegația P.C.R. este compusă din tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Constantin Mindreanu, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea, și Andrei Ștefan, prim-adjunct de sef de secție la C.C. al P.C.R.

R.P.D. Coreeană. Pe șantierul Combinatului de îngrășăminte chimice Hungnam

Londra dorește „negocieri imediați”

Cercurile britanice autoritate au declarat marți că guvernul britanic dorește în continuare deschiderea unor negocieri „immediate” cu țările membre ale Pieței comune, în vederea aderării Angliei la această organizație.

Ministrul de externe al Marii Britanii, George Brown, a avut marți o întrevedere, la cererea sa, cu Pierre Andre, însărcinatul cu afaceri al Franței la Londra. După cum relevă agenția U.P.I., cei doi interlocutori s-au referit la cererea Angliei de a intra în Piața comună. Brown ar fi dorit să afle rezultatul reuniunii de luni a cabinetului francez, la care s-a discutat poziția Franței la Consiliul ministerial al C.E.E. din 23-24 octombrie în problema cererii Angliei de a fi primită în Piața comună.

Precizările lui Aldo Moro

Marti după-amiază s-au deschis în Senatul italian dezbaterile de politică externă. La deschiderea sesiunii a luat cuvîntul primul ministru, Aldo Moro, care s-a referit la știrile care au circulat în cercurile politice italiene în legătură cu faptul că președintele republicii, Giuseppe Saragat, ar fi exprimat puncte de vedere personale în privința relațiilor externe ale țării, în cursul vizitelor sale în Canada, S.U.A. și Australia. Aldo Moro a precizat că președintele republicii nu a făcut altceva decît să afirme politica guvernului, care a fost de altfel aprobată și de Parlament.

Curtoazie stil CIA

A apărut o nouă agenție de presă. Fără firmă înregistrată, discretă dar operativă. Relatăriile ei sînt prompte și provin din numeroase țări ale lumii. Cîndat, totuși, această instituție nu furnizează nici o informație presă, radioului, televiziunii, ci doar unor senatori americani. Este o agenție privată? Nici vorbă. Existența ei este asigurată din belșug de bugetul statului. Atunci?

Să nu punem curiozitatea la încercare: proaspăta agenție cu îndelungă istorie ziaristică este... C.I.A. Spionii n-au pus mîna pe condeie, ci doar pe foarfeci. Dumnealor răfoiesc ziarile străine și decupează articole pe care apoi le expediază la anumite adrese. Nu orice fel de articole, ci doar cele care — în presa străină — fac referiri la criticile senatoriale la adresa politicii Casei Albe în Vietnam. Tăieturile din ziare, adunate sub forma unor „reviste ale presei”, sînt trimise unor senatori ca Fulbright, Clark, Case și alții care se împotrivesc politicii de „escaladare” și preconizează o soluție realistă.

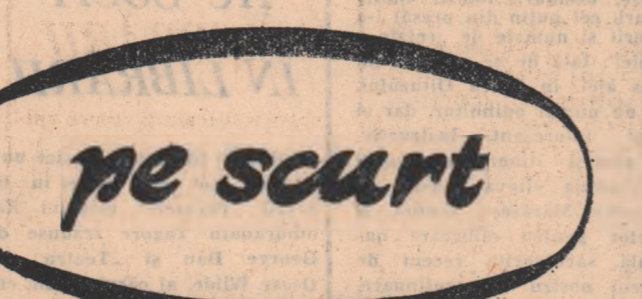
Se încearcă, astfel, a se exercita presiuni psihologice asupra senatorilor; chipurile, luările lor de poziție ar servi „dumșnilor Americii”, ar face „jocul Vietcongului”. Tentativa aparent subtilă de a determina pe unii senatori să renunțe la opiniile lor — critice a fost dezvaluită C.I.A. pe negat trimiterii de buletine; purtătorii ei de cuvînt a încercat doar să afirme că n-ar fi o „operațiune de presiune”, ci este un gest inspirat de o nobilă intenție: „dintr-o simplă curtoazie noi informăm senatorii”. Cei vizitați de practica C.I.A. au, însă, o altă părere despre curtoazie... M. R.

LUMINILE BRATSK-ULUI

(Urmasor din pag. 1) de furtună se creează valori la fel de puternice și de periculoase pentru pescarii ca și în mările naturale. La plecarea neînțelegătoare a directorului, care a fîntat să ne ureze drum bun. — V-ați mirat poate, ne-a spus el, că în timp ce vizitați hidrocentralele în afară de cele care vă însoțeau n-ați întîlnit aproape pe nimeni. Dar nu-i nimic deosebit în asta. Bratsk-ul are un înalt grad de automatizare, astfel că din cei 650 de angajați, imensa majoritate lucrează la întreținere. În ceea ce privește deservirea, ea este asigurată, într-un schimb, de numai 9 oameni. Aflăm apoi unele date cu privire la rentabilitate. Astfel, cu cit a produs pînă acum, cele 692 milioane ruble investite au

fost deja amortizate. Energia electrică produsă aici este foarte ieftină. Un kilowatt/oră costă în jur de 100 copeici. Cînea întreabă unde a plecat construcția de pe șantierul hidrocentralului. — O bună parte dintre ei, ne răspunde gazda, s-au calificat în diverse meserii, iar în prezent lucrează la obiectivele importante din Bratsk și Jeleznogorsk. Mulți însă au plecat pe alte șantiere hidroenergetice, majoritatea aflîndu-se în prezent la Ust-Ilimsk, unde se construiește o hidrocentrală cu o putere egală cu a Bratsk-ului. Pentru că atît pe Angara noastră, cît și pe lenisei sînt proiectate adevărate cascade hidroenergetice. Una dintre ele, cea de la Krasnoirsksk, se

află într-o fază destul de înaintată. Din cei 5 milioane metri cubi de beton ai barajului, patru milioane au fost deja turnați. Cînd va fi gata, această hidrocentrală va avea o putere instalată de 6 milioane kilowati, deci aproape o dată și jumătate cit Bratsk-ul. Ce să-i faci, nu putem deține pentru prea multă vreme inițiativa. Cînd am părăsit Bratsk-ul se inserase. Sute de mii de lumini marceau locul gigantului și traseele liniilor transportoare, urme limpezi și glorioase ale muncii a zeci de mii de oameni. Ei s-au străduit să împingă cel de-al 50-lea Octombrie dărînd țării cel mai mare obiectiv hidro-energetic realizat pînă acum pe pămîntul lor.

„Tribunalul Internațional Russell” pentru anchetarea crimelor comise de Statele Unite în Vietnam se va întrîni în sesiune la Copenhaga între 20 și 29 noiembrie, a declarat luni agenția U.P.I. un membru al comitetului de organizare.

Prima reuniune a acestui tribunal s-a desfășurat la Stockholm. Președintele executiv al tribunalului este ex-nosentul scriitor francez Jean-Paul Sartre.

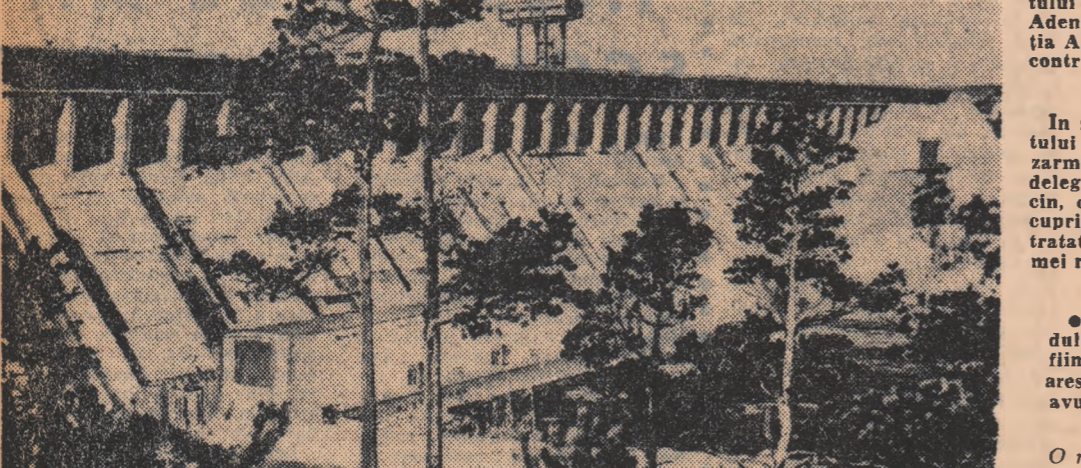
Delegația Consiliului Național al Cercetării Științifice din Republica Socialistă România, condusă de dr. docent Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice, care face o vizită în R. P. Bulgaria, a avut o întîlnire cu delegația bulgară condusă de prof. Ivan Popov, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Comitetului de Stat pentru știință și progres tehnic din R. P. Bulgaria. A avut loc un schimb de păreri pe probleme care prezintă interes pentru ambele țări. În cursul zilei de marți, Roman Moldovan și membrii delegației române, au fost primiți de Pencil Kubadiniski, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. Bulgar, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgar.

Frontul național de eliberare din Arabia de sud a anunțat că a preluat controlul asupra statului Mahra, situat în GOLFUL Aden, ultimul stat din Federația Arabiei de sud aflat încă sub control britanic.

CONFIRM hotărîrii președintelui Johnson, cîinci membri ai Cabinetului său vor apărea în fața Comitetului pentru problemele financiare ale Senatului pentru a se opune cererilor de limitare a importurilor la o mare varietate de mărfuri. Oficialități ale Departamentului de Stat au arătat că dacă Congresul va vota legea limitărilor importurilor, aceasta va afecta importurile Statelor Unite cu suma de 10 miliarde dolari.

JURISTUL GREC Talbot Kefallinos, fost deputat al partidului Uniunea de Centru, a fost condamnat la 18 luni închisoare, fiind acuzat că în calitate de apărător al unui grup de studenți, arestați în urma rezistenței împotriva autorităților militare, a avut o „atitudine ireverențioasă față de tribunal”.

O nouă „erorare” de bombardiere americane în apropierea bazei militare de la Con Thien, un avion a deschis „din greșală” focul asupra unei unități de pușcași marini. Alți 9 militari au fost răniți.

Imagine de pe hidrocentrala de la Bratsk

claritate astfel: „Sute de portughezi care lucrează și lucrează actualmente temporar în Franța, Italia și Germania (occidentală) sînt foarte preocupate de soarta compatrioților săi aflați actualmente în Franța, Italia și Republica Federală a Germaniei. La drept vorbind, ministrul ar fi avut de ce să fie îngrijorat. Mil de portughezi care nu sînt aliați o slujbă în țara lor pleacă pe melegurile străine și se găsesc o sură de existență. Numai în cursul anului trecut, 52.000 de muncitori portughezi au plecat în diferite țări din Europa occidentală în căutare de lucru. Despre acești pribegi fără voie, un reporter al săptămînalului LA TRIBUNE DES NATIONS care a vizitat un grup de muncitori portu-

„Impăratul Rosko” este un tînar cu figură „beat” căruia îi place să pozeze în fața fotografiilor... o sa fie prins în centrul său lat de 10 centimetri. Pînă nu de mult el era prezentator la una din stațiile de radio-pirat care s-au înconjuraseră coastele Marii Britanii transmînd și în noaptea, muzică „pop” și bine înțelese reclame. Cînd a fost angajatul postului de radio Luxemburg își spunea „președintele Rosko”. Și iată că acum, împăratul Rosko s-a transferat la postul de radio oficial British Broadcasting Corporation (B.B.C.). Reparația lui în fața microfonului are o semnificație profundă pentru activitatea radiofonică din Marea Britanie: B.B.C.-ul a pus în funcțiune o

curau de popularitate în special în rândurile tineretului britanic. La cererea autorităților, din iarna trecută și pînă în vara acestui an au fost puse la punct planurile în vederea înființării unui post de radio „oficial” care să ia locul stațiilor-pirat. Ce fac în acest timp „Sourceof-ii undelor”? — cum îi denumește plastic ziarul „Le Figaro” — reprezentanții în competiția cu B.B.C.-ul numai de „Radio Caroline”, singurul supraviețuitor. Ei au debarcat la Paris unde și-au instalat birourile provizorii într-o clădire situată la numai cîteva zeci de metri de Ministerul de Interne al Franței. Industriașii englezi, care susțin din umbră acest post de radio, își îndreaptă acum atenția asupra pieței public-

Grijile lui Alvaro

ghezi la una din periferiile Marșalei scrie: „El trăiește foarte aproape de promiscuitate și se privează de multe. Singura lor preocupare și satisfacție e aceea că prin eforturi dureroase reușesc să „rîmită” familiile de-abasută un minim de asistență pe care în patria lor nu l-au putut asigura”. Totuși această dramă omenescă, asprimită și suferințele, privațiunile miilor de muncitori — pribegi nu-l preocupă, însă, nici în cel mai înfîmșat grad pe domnul Alvaro.

Transfer la B. B. C.

nouă stație de radio, „Radio One”, care transmite din zorii zilei și pînă în noaptea „serviciul de muzică pop”, pînă nu de mult o exclusivitate a „piratilor”. Stațiile de radio-pirat care răsăriseră ca ciupercile în ultimii ani au reușit să fie active pînă luna trecută cînd parlamentul englez a adoptat o lege prin care au fost declarate ilegale. Oficialii guvernului i-au rezistat numai o singură stație, „Radio Caroline” instalată pe două nave mici în afara anelor teritoriale ale Marii Britanii și care sînt are birourile la Amsterdam. Dar succesul obținut de „piratii eterului” a convins guvernul că trebuie oferit ceva în schimbul posturilor dispărute care se bu-

Transfer la B. B. C.

curau de popularitate în special în rândurile tineretului britanic. La cererea autorităților, din iarna trecută și pînă în vara acestui an au fost puse la punct planurile în vederea înființării unui post de radio „oficial” care să ia locul stațiilor-pirat. Ce fac în acest timp „Sourceof-ii undelor”? — cum îi denumește plastic ziarul „Le Figaro” — reprezentanții în competiția cu B.B.C.-ul numai de „Radio Caroline”, singurul supraviețuitor. Ei au debarcat la Paris unde și-au instalat birourile provizorii într-o clădire situată la numai cîteva zeci de metri de Ministerul de Interne al Franței. Industriașii englezi, care susțin din umbră acest post de radio, își îndreaptă acum atenția asupra pieței public-